

Etniske unge reflekterer selv

Information d. 20.7.2004

Etniske minoritetsunge adskiller sig ikke væsentligt fra unge danskere i deres holdning til pardannelse, og de lader sig gradvis påvirke af danske værdier og normer konkluderer en ny rapport (Schmidt & Jacobsen: Pardannelse blandt etniske minoriteter i Danmark, SFI, 2004).

Stigning i ægteskabsalderen for en del unge mellem 17 og 27 år med oprindelse i Eksjugoslavien, Tyrkiet, Libanon, Pakistan eller Somalia er et af grundlagene for konklusionen, baseret på spørgeskema med 628 unge og interview med 55 unge og forældre.

Hver fjerde af de unge er gift, mens hver femte har en kæreste. Halvdelen er ikke i parforhold og venter, til sidst i 20'erne eller 30-årsalderen, trods dokumentation om, at etniske minoritetsunge gifter sig tidligere end majoritetsbefolkningen, der oftest gifter sig i 29-årsalderen. Tilskyndelsen til ægteskabet er afhængig af den enkelte families kulturelle og sociale normer, som ændrer sig over tid.

Statistik fra 70'erne og 90'erne viser, at gennemsnitsalderen for ægteskabet steg fra 25 til 27 år for mænd og fra 21 til 23 blandt kvinder – endnu mere slående i ulandene, for mænd fra 25 til 29 og for kvinder fra 22 til 26.

Disse tendenser antyder, at ændringer i ægteskabsmønstre har komplekse forklaringer bl.a. minoriteternes opfattelse af majoritetens pardannelsesmønstre i Danmark. Disse er belyst i en anden rapport (*Singla: Konflikter & intervention: pardannelses blandt etniske minoritetsunge i Danmark Integrationsministeriet 2004, under udgivelse*).

Resultater her viser, at både unge og forældre forholder sig nuanceret over for majoritetens måde at danne par på. De fremhæver bl.a., at der er positive og negative sider – mens nogle forældrene er mere markante i deres afvisning af kæreste før ægteskabet.

Holdningerne er derfor ikke éntydige, dog er de fleste kritiske over en 'let' holdning til ægteskabet f.eks. at betragte skilsmisse som en løsning. Skilsmissen tilskrives majoriteten, mens ignores stort set inden for egne etniske grupper. Ligeledes tilskrives majoriteten den helt individualiserede måde at finde en partner på, som store del af de unge fraskriver sig, idet forældrenes accept spiller en stor rolle.

De unge vil have både selvbestemmelse og et godt forhold til forældrene – det handler ikke om enten eller. Selv om 'kun' 48% har oplevet forskelsbehandling i samfundet, er stort set alle unge og forældre bevidste om en markering af 'os' over for 'dem' – hvori indgår diskursen om bl.a. tvangsægteskaber.

Dermed skaber store dele af de etniske unge mønstre, der hverken svarer til deres forældres eller majoritetsunges pardannelsesmønstre. Deres mønstre afspejler aktive refleksioner og variationer, og ikke bare at de lader sig passivt påvirke af majoritetsværdier og -normer eller bare accepterer forældrenes kulturelle mønstre.

Rashmi Singla
psykolog